

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษ
ที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4*

ACADEMIC LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING TEACHER
COMPETENCY DEVELOPMENT IN THE 21 ST CENTURY UNDER NAKHON SI
THAMMARAT PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 4

มนัสนันท์ ทองสังข์¹, สันติ อุนจะนำ², สรัญญา แสงอัมพร³

Manatsanan Thongsang¹, Santi Aunjanam², Sranya Saengamporn³

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราช^{1,2,3}

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand.^{1,2,3}

Email : sirilak2536@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและระดับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และค้นหาตัวพยากรณ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จำนวน 306 คน เครื่องมือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและระดับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 2. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่กับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ตัวพยากรณ์ที่ใช้ในการพยากรณ์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 พยากรณ์ที่ดีที่สุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมายของโรงเรียน

คำสำคัญ : 1. ภาวะผู้นำ 2. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา 3. การพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21

ABSTRACT

This research article aims 1) to study the level of academic leadership of school administrators and the level of teacher competency development in the 21st century. 2) To study the relationship and find predictors between academic leadership of school administrators that affect teacher competency development. in the 21st century under the Office of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area 4. The sample group was 306 teachers under the Office of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area 4. The questionnaire tool used in the research were frequency, percentage, mean and section. standard deviation Determination of the Pearson correlation coefficient. Multiple regression analysis.

The findings were as follows: 1. The level of academic leadership of school administrators and the level of teacher competency development in the 21st century under the Office of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 4 overall and each side were at the highest level 2. The relationship between academic leadership of school administrators and teacher competency development in the 21st century under the Office of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area 4 found that, overall, there was a moderate positive relationship. 3. The predictor used to predict academic leadership of school administrators that affects teacher competency development in the 21st century under the Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office. District 4 found that the best forecast was in terms of school goal setting.

Keywords : 1. Leadership 2. Academic Leadership of School Administrators 3. Development of Teacher Competencies in the 21st Century

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

กระทรวงศึกษาธิการมีแนวทางในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งว่าการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความ เจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกการอบรม การสร้างสรรค์และความก้าวหน้า ทางวิชาการ การจัดการศึกษาจึงมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพทั้งด้านความรู้และคุณธรรมใน วิธีการดำเนินชีวิต รวมทั้งสามารถเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้จะให้สำเร็จผลได้นั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาที่เป็นเงื่อนไขและปัจจัยในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ อาคาร สิ่งแวดล้อม ส่วนปัจจัยตัวป้อน ได้แก่ นักเรียน ครู วัสดุ ครุภัณฑ์ และ กระบวนการซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญ คือกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยครูจะต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) และการบริหารการศึกษาที่ดีซึ่งจะต้องมี ผู้บริหารที่สามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้

สถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จได้อย่างแท้จริงนั้นจะต้องมีผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ ต้องมีหน้าที่อำนวยความสะดวก ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากร ตามมาตรา 52 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวไว้ให้ กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีพัฒนาครู โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่องให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้เพราะการพัฒนาบุคลากรถือเป็นสิ่งจำเป็นต่อประสิทธิภาพของการทำงาน และการบริหารต้องส่งเสริมการทำงานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐที่ได้จัดการกิจการบริหารและการจัดการศึกษาไว้ 4 ด้านคือ การบริหารงานทางวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป โดยผู้บริหารต้องหาแนวทางการจัดการโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบริหารงานด้านวิชาการ กิจกรรมการเรียนการสอน ถือเป็นภารกิจที่สำคัญในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

ผู้บริหารสถานศึกษาทางวิชาการจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการนำและการบริหารบุคคลในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาให้กระทำหรือจัดกิจกรรมด้านวิชาการและกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นจะต้องจะแสดงบทบาท ให้เห็นอย่างชัดเจนในด้านคุณลักษณะและพฤติกรรมในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมในการดำเนินการใช้ ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและงานด้านวิชาการ (สมจิตร เจริญกร, 2561) ได้กล่าวว่า นอกจากภาระงานของผู้บริหารที่สำคัญจากความเป็นผู้นำทางวิชาการแล้ว ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมให้ครูดึงความสามารถ และศักยภาพของตนออกมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาองค์กรอย่างเต็มศักยภาพ โดยรูปแบบและวิธีการการจัดการความรู้ของผู้บริหารในการแสวงหาแนวทางเพื่อดึงศักยภาพของครูภายใต้ระบบบริหารงาน ผู้บริหารที่ใช้การจัดการความรู้ที่ดีและเหมาะสมจะสามารถใช้วิธีการที่หลากหลายในการส่งเสริมการทำงานของครู ดังนั้นลักษณะของการบริหารงานทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาจึงย่อมมีความสอดคล้องกับการปฏิบัติงานของครูผ่านสมรรถนะที่สำคัญในการปฏิบัติงานของครูแต่ละคน ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน สมรรถนะจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการบริหารจัดการองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ สมรรถนะหลักมี 5 ประการ และสมรรถนะตามสายปฏิบัติงาน มี 6 ประการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564, หน้า 17-21) สำหรับยุคแห่งเทคโนโลยีและการสื่อสารที่เต็มไปด้วยข้อมูลสารสนเทศที่หลากหลาย ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีทักษะต่าง ๆ ที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของครูให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มทางการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา คะแนนมาตรฐานต่าง ๆ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันทดสอบแห่งชาติ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาคุณธรรม จริยธรรม และการใช้ชีวิตของผู้เรียนต่างสะท้อนให้เห็นถึง “วิกฤตคุณภาพ” ในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิต อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะส่งผลถึงคุณภาพการศึกษาของไทย อาจจะมีผลกระทบต่อคุณภาพของคนรวมถึงความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะยาว ซึ่งเป็นผลมาจากความไม่มีคุณภาพของหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษาและความสามารถด้านการบริหารจัดการ

ทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยหรือตัวบ่งชี้สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (เลิศสุขุม ปงสุด, 2565) ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการบริหารงานภายในสถานศึกษาโดยเฉพาะภารกิจหลักของสถานศึกษา คือการบริหารงานวิชาการ กล่าวคือผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนซึ่งปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษานั้นยังพบในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ซึ่งเป็นองค์กรของผู้วิจัย จากปัญหาดังกล่าวสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 จึงได้กำหนดนโยบายไว้ว่า “งานได้ผล คนเป็นสุข” มุ่งเน้นให้ครูในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ให้ตระหนักการยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งร่วมกันยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้สูงขึ้น (สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4, 2563) ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องปรับปรุงเรื่องการบริหารสถานศึกษาให้มีความเหมาะสมและควรเลือกใช้คนให้ตรงกับงานเพื่อสร้างการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ควรประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา มีทัศนคติที่ดีในการทำงานเพื่อให้ครูมีความศรัทธาเชื่อมั่น และช่วยหาแนวทางแก้ปัญหา โดยการค้นหาปัญหาตามความต้องการของครูและควรมีการเสริมแรงให้ความรัก สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ครู มีจิตใจเมตตา เอาใจใส่ต่อครูแต่ละคนเหมือนกัน บนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้เกิดขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงาน และในด้านสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 นั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้มีการพัฒนาตนเองเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง แล้วร่วมกันแก้ปัญหาแล้วให้ครูมีการสำรวจความต้องการรับบริการของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาไปด้วยกัน (ปิยพร บุญใบ, 2563)

จากปัญหาและความสำคัญในข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษาและเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ให้สูงมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4

2.2 เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4

2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4

2.4 เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ใช้ในการพยากรณ์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาความสัมพันธ์เป็นไปในทางบวกต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4

3.2 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยมีด้านการกำหนดเป้าหมายของโรงเรียนเป็นตัวแปรพยากรณ์ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 4 โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

4.1 ทำให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารงานสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ซึ่งจะเป็นผลต่อการพัฒนา การศึกษาต่อไป

4.2 ทำให้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4

4.3 ทำให้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษาปรับปรุงและพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการ วิจัย ดังต่อไปนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน ครู 1,513 คน จำนวนโรงเรียน 133 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 4 ประจำปีการศึกษา 2565 ครู จำนวน 306 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) แล้วสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามตัวแปร ขนาดของสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและปรับปรุง จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูล ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Check - list) เพื่อทราบถึงสถานภาพของ ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์การปฏิบัติงานและขนาด สถานศึกษา ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ สอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 มีลักษณะเป็นมา ตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะในการ ปฏิบัติงานของครูในศตวรรษที่ 21 ตามตารางการวิเคราะห์ข้อมูลจากนักวิชาการต่าง ๆ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

6. ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ดังนี้

6.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 พบว่า ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการมุ่งเน้นด้านวิชาการ ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.28) รองลงมาคือด้านการกำหนดเป้าหมายของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.59$, S.D.= 0.30) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.59$, S.D.= 0.30) ด้านการวัดและประเมินผลผู้เรียน ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.30) ด้านการนิเทศและประเมินผลการศึกษา ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.34) ด้านการจัดบรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.27) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการทำงานด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.55$, S.D.= 0.27)

6.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 พบว่า ระดับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.29) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ($\bar{X} = 4.59$, S.D.= 0.33) รองลงมาคือ ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.58$, S.D.= 0.34) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.58$, S.D.= 0.31) ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ($\bar{X} = 4.56$, S.D.= 0.40) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.55$, S.D.= 0.37) และด้านการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาและทักษะด้านดิจิทัล ($\bar{X} = 4.55$, S.D.= 0.39)

6.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

ตัวแปร	การพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21						
		Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆
ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา							
การกำหนดเป้าหมายของโรงเรียน	X ₁	.365**	.387**	.391**	.322**	.312**	.245**
การมุ่งเน้นด้านวิชาการ	X ₂	.400**	.390**	.413**	.266**	.212**	.267**
การทำงานด้านหลักสูตร	X ₃	.350**	.381**	.359**	.236**	.204**	.167**
การวัดและประเมินผลผู้เรียน	X ₄	.309**	.370**	.334**	.265**	.237**	.217**
การพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้	X ₅	.366**	.397**	.363**	.286**	.251**	.217**
การนิเทศและประเมินผลการศึกษา	X ₆	.389**	.401**	.361**	.265**	.251**	.259**
การจัดบรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียน	X ₇	.341**	.344**	.332**	.192**	.172**	.196**
รวม							.442**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการมุ่งเน้นด้านวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการจัดการชั้นเรียน(Y₃) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .413 รองลงมา คือภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการนิเทศและประเมินผลการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน (Y₂) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .401 และภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ ด้านการทำงานด้านหลักสูตร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน (Y₆) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .167 ซึ่งสอดคล้องกันกับสมมติฐาน

6.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการค้นหาตัวพยากรณ์ที่ใช้ในการพยากรณ์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การสัมประสิทธิ์พหุคูณภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 4

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	t	P
	B	Std. Error	β		
ค่าคงที่ (Constant)	2.103	.301		6.987	.000
การกำหนดเป้าหมายของโรงเรียน	.192	.073	.193	2.619	.009
การมุ่งเน้นด้านวิชาการ	.188	.100	.181	1.879	.061
การทำงานด้านหลักสูตร	.100	.089	.091	1.126	.261
การวัดและประเมินผลผู้เรียน	-.011	.084	-.011	-.124	.901
การพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้	.030	.089	.031	.339	.735
การนิเทศและประเมินผลการศึกษา	.098	.077	.112	1.273	.204
การจัดบรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียน	-.061	.105	-.056	-.580	.562

$R = .442$, $R^2 = .196$, Adjusted $R^2 = .193$, $S.E._b = .265$, $F = 73.878$

จากตารางที่ 2 พบว่า ตัวพยากรณ์ที่ใช้ในการพยากรณ์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 4 พบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการกำหนดเป้าหมายของโรงเรียน ด้านการมุ่งเน้นด้านวิชาการ ด้านการทำงานด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลผู้เรียน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศและประเมินผลการศึกษา ด้านการจัดบรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียนสามารถพยากรณ์การพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 จากค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการกำหนดเป้าหมายของโรงเรียน ส่วนด้านการมุ่งเน้นด้านวิชาการ ด้านการทำงานด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลผู้เรียน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศและประเมินผลการศึกษา และด้านการจัดบรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียน ไม่เป็นตัวพยากรณ์ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 มี เมื่อนำปัจจัยดังกล่าวซึ่งเป็นตัวพยากรณ์ไปสร้างสมการพยากรณ์สามารถสร้างสมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 2.103 + .192 (X_1)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .193 (X_1)$$

7. อภิปรายผลการวิจัย

7.1 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จากผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาในบทบาทผู้นำทางวิชาการอาจกำหนดให้บุคลากรในสถานศึกษา รับผิดชอบและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารกำหนดเป้าหมายของโรงเรียนให้สอดคล้องการบริหารสถานศึกษาที่เน้นวิชาการ โดยผู้บริหารมีการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมการจัดบรรยากาศที่ดีของโรงเรียน มุ่งเน้นด้านวิชาการ ส่งเสริมให้ครูพัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ อีกทั้งเพื่อสนับสนุนครูได้พัฒนาตนเอง และให้นักเรียนเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการนิเทศและประเมินผลการศึกษา มุ่งเน้นการทำงานด้านหลักสูตร รวมถึงการนิเทศและประเมินผลการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของกฤษณา วิเชียรวารี (2561) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาคือการช่วยสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาทางการศึกษาให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในการนำความรู้ทักษะต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานและหน้าที่ผู้นำร่วมงานให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการศึกษาครอบคลุมทักษะการวางแผนการพัฒนาการทำให้เกิดผลสำเร็จและการวัดผลที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนคุณภาพการเรียนรู้ภายในสถานศึกษาที่บ่งบอกถึงการพัฒนาหลักสูตรการประเมินนักเรียนการจัดโครงสร้างสำหรับนักเรียนให้มีความต้องการเป็นพิเศษการประเมินการสอนของครูและการพัฒนาครูสู่มาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งผู้ร่วมงานสามารถรับรู้ได้อย่างชัดเจน

7.2 ระดับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จากผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อสังคมโลกเปลี่ยนไป ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้จากโรงเรียนเพียงแห่งเดียวแต่สามารถเรียนรู้ได้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกที่เป็นสังคมนอกตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากอินเทอร์เน็ตการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาและทักษะด้านดิจิทัล บทบาทของครูไทยในศตวรรษที่ 21 จึงต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยครูต้องช่วยแก้ไขและชี้แนะความรู้ที่ถูกผิดที่ผู้เรียนได้รับจากสื่อ ภายนอกรวมทั้งสอนให้รู้จักการคิดวิเคราะห์หากลั่นกรองความรู้ให้มีวิจารณญาณ ก่อนนำข้อมูลไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ครูยังต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและต้องพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน รวมถึงการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนซึ่งเป็นกระบวนการครูที่ปรึกษาได้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นขั้นตอน และเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน สามารถช่วยเหลือป้องกันและแก้ไขปัญหาของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากนี้การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ยังเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนานักเรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพและตามธรรมชาติของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิด Kyriacou, Chris (2012) ได้กล่าวว่า สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 เป็นศตวรรษที่สามารถเข้าถึงสื่อเทคโนโลยีได้ง่าย โดยครูต้องทำงานร่วมมือ กับบุคคลอื่นเพื่อนำเทคโนโลยีเข้าสู่ชั้นเรียน โดยต้องการให้ครูมีสมรรถนะ ดังนี้ การบริหารจัดการชั้นเรียน (classroom management) เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน ต้องเป็นชั้นเรียนที่มีระเบียบมีกฎเกณฑ์ร่วมกันและเป็น

ชั้นเรียนที่มีความรู้สึกลดท้อ การจัดบทเรียนให้สอดคล้องกับชีวิตจริง (making content relevant) การเรียนการสอน ในศตวรรษที่ 21 ทำได้ยากกว่าศตวรรษที่ผ่านมา เนื่องจากนี้ครูต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพราะนักเรียนต้องรับข้อมูลข่าวสาร จากหลากหลายแหล่ง ดังนั้นสิ่งที่ท้าทายครูในศตวรรษนี้ คือการจัดบทเรียนให้สอดคล้อง กับชีวิตประจำวันของนักเรียน และเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ในโรงเรียน การใช้เทคโนโลยี (technology) ในแต่ละปี ระบบ อุปกรณ์ของเทคโนโลยีมีการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วครูจึงต้องตามให้ทันกับเทคโนโลยีใหม่เหล่านั้น เพื่อนำไปใช้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ของ นักเรียนและเพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง การสร้างความร่วมมือ (collaboration) นอกจากครูต้องคำนึงถึงมาตรฐานการศึกษาของรัฐแล้ว ครูควรเน้นหลักความร่วมมือ หรือการทำงานเป็นทีม เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการศึกษา อย่างเท่าเทียมกัน และการพัฒนาวิชาชีพ (professional development) อาชีพครูเป็นอาชีพที่ต้องเรียนรู้ ตลอดเวลา ต้องปรับยุทธวิธีการสอนและการใช้เทคโนโลยีอยู่เสมอ เกาะติดกับสถานการณ์ใหม่ และรู้จักการพัฒนาวิชาชีพของตนเองจากการวิจัย การสัมมนา หรือการอบรม และเมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

7.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่กับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน จากผลการวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่กับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์กันไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ทางบวกหรือความสัมพันธ์ทางลบ ซึ่งส่งผลต่อสถานศึกษาโดยตรงเป็นความสัมพันธ์ที่จะทำให้โรงเรียนเกิดการพัฒนาคุณภาพด้านการศึกษาให้สูงขึ้น การที่ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการไม่ว่าจะเป็นด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาและทักษะด้านดิจิทัล หรือด้านความสัมพันธ์กับชุมชนก็จะสามารถทำให้โรงเรียนเกิดการ พัฒนาคุณภาพด้านการศึกษาสูงขึ้นได้ สามารถทำให้สถานศึกษามีศักยภาพ และมีความพร้อมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของชินกมล ประสาทร์ และอมรรัตน์ สนั่นเสียง (2560) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะครูกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะครูกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อสถานศึกษา ครูเป็นผู้อบรมสั่งสอนและให้ความรู้กับนักเรียน ดังนั้นถ้าครูมีสมรรถนะครูซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน รวมถึงสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 ครูจะมีความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะของครูที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ในวิชาชีพครูให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นถ้าสมรรถนะครูเป็นอย่างไรย่อมทำให้ประสิทธิผลของสถานศึกษาเกิดขึ้นตามไปด้วย ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ทางบวกเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้วิจัยเห็นว่า

มีประเด็นสำคัญ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้าน การมุ่งเน้นด้านวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการพัฒนาสมรรถนะของครูใน ศตวรรษที่ 21 ในด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รองลงมา คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการนิเทศและประเมินผลการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ ทางบวกในระดับปานกลางกับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการดูแลช่วยเหลือ ผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่มี ความสัมพันธ์ต่ำสุดคือ ด้านการทำงานด้านหลักสูตรมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำสุดกับการ พัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลการวิจัยที่ว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการมุ่งเน้นด้านวิชาการมี ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ในด้านการ บริหารจัดการชั้นเรียนซึ่งเป็นด้านที่มีข้อเฉลี่ยมากที่สุดเนื่องมาจากการมุ่งเน้นด้านวิชาการ งาน วิชาการเป็นงานมีขอบข่ายครอบคลุมหลายด้านอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพ แก่ผู้เรียนทุกด้านซึ่งสามารถสรุปขอบเขตของงานวิชาการทั้งหมดคือ การพัฒนาหรือดำเนินการ เกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น การวางแผนงานวิชาการ การจัดการเรียน การสอนในสถานศึกษา การบริหารจัดการชั้นเรียน การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา การพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะ แนวการพัฒนาาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การส่งเสริมชุมชนให้มีความ เข้มแข็งทางวิชาการ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา การพัฒนาและ สร้างมาตรฐานด้านวิชาการ และการจัดให้มีสิ่งส่งเสริมสภาพการเรียนรู้ องค์กรประกอบเหล่านี้ล้วน เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และสามารถพัฒนาศักยภาพทางการเรียนรู้ ของนักเรียนให้สูงขึ้นต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของภูมิภควัฒ์ ภูมิพงศ์ศุข (2563) ได้กล่าวว่า การ บริหารจัดการชั้นเรียนเป็นการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาการเป็นกระบวนการวางแผนการจัดกิจกรรมให้มีความพร้อมสำหรับการเรียนรู้และส่งเสริมการเรียนอีกทั้งการเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพของการศึกษา โดยจะเน้นการนำเทคโนโลยีใหม่มาเป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อให้ เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเห็นได้ชัด และเป็นการพัฒนาเพิ่มทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ 21 เป็นนวัตกรรมที่สำคัญและ เป็นการเพิ่มทักษะการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดห้องเรียนกลับด้าน ห้องเรียนเสมือน ห้องเรียนอัจฉริยะ พร้อมทั้งเพิ่มนวัตกรรมร่วมสมัยในการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยการนำแนวคิด และเทคโนโลยีใหม่มาปรับใช้ในการบริหารจัดการชั้นเรียน นวัตกรรมร่วมสมัยด้านการบริหารจัดการ ชั้นเรียนนั้นมีความสำคัญ คือ การบริหารจัดการแบบเชิงรุก จัดให้มีห้องเรียนที่มีพื้นที่การเรียนรู้ใน ชั่วโมงอัจฉริยะ พร้อมทั้งนำแอปพลิเคชันมาใช้ และการบริหารจัดการชั้นเรียนแบบดิจิทัล การบริหาร จัดการชั้นเรียนมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผู้เรียนรู้ให้มีคุณภาพ และทักษะในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

7.4 ตัวพยากรณ์ที่ใช้ในการพยากรณ์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล ต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 พบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการกำหนด

เป้าหมายของโรงเรียน ด้านการมุ่งเน้นด้านวิชาการ ด้านการทำงานด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลผู้เรียน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศและประเมินผลการศึกษา ด้านการจัดบรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียนสามารถพยากรณ์การพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 จากค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการกำหนดเป้าหมายของโรงเรียน ส่วนด้านการมุ่งเน้นด้านวิชาการ ด้านการทำงานด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลผู้เรียน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศและประเมินผลการศึกษา และด้านการจัดบรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียน ไม่เป็นตัวพยากรณ์ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 อาจจะมีปัจจัยหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านกลยุทธ์ ปัจจัยด้านกระบวนการ และปัจจัยด้านบุคลากรที่สามารถเป็นตัวพยากรณ์ได้ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าด้านการกำหนดเป้าหมายของโรงเรียนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด จากด้านอื่น ๆ อาจเป็นเพราะผู้บริหารได้มีการนำการกำหนดเป้าหมายของโรงเรียนไปพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ออกแบบการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา ครูและนักเรียนอย่างต่อเนื่อง นำสู่การปฏิบัติงานตามแผนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีการประสานงานอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง กำกับควบคุม ตรวจสอบติดตามผลเพื่อการพัฒนางาน อีกทั้งยังจัดทำแผนงาน และวางระบบปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดระบบการปฏิบัติงานได้กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายของโรงเรียนเป็นหัวใจของกระบวนการการบริหารที่ให้เกิดความสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของ McNiff & Whitehead, (2002) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายของโรงเรียนต้องชัดเจนเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนงานมีส่วนในการกำหนดเป้าหมายและร่วมรับผิดชอบเป้าหมายที่แสดงออกพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ง่ายต่อการนำไปสอนและมีการสื่อสาร เป้าหมายให้ครูผู้ปกครองผู้เรียนรับทราบโดยทั่วกันทั้งในรูปที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพัฒนาและสร้างเกณฑ์มาตรฐานด้านวิชาการที่สูงมีความชัดเจนจะเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดความคาดหวังสูงซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนและจำนวนผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นในโรงเรียนต่อไป สอดคล้องกับ Adams, Donnie & Raman Kutty, Gopinathan & Zabidi, ZulianaX, (2017) งานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำในการจัดการศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21พบว่า ภาวะผู้นำทางการศึกษา ประกอบด้วยการจัดการความกดดันต่อการรอบกำหนดและข้อจำกัดการบริหารงานที่เป็นรายละเอียดประจำวัน และการวางแผนปรับเปลี่ยน เตรียมพร้อมสำหรับการจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้แก่ ความเป็นโลกาภิวัตน์ การเน้นเทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร และการเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจที่มีการใช้องค์ความรู้สมัยใหม่เป็นฐาน สอดคล้องกับแนวคิดของมณีส ทวีกัน (2561) กล่าวว่า การกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายและพันธกิจ เป็นการร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายและพันธกิจ การเรียนรู้และการให้ความสำคัญสูงสุดต่อการเรียนรู้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนการสอนกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติของนักเรียน และของครูเพื่อสร้างเกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการ

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการทำงานด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลผู้เรียน ด้านการนิเทศและประเมินผลการศึกษา ด้านการจัดบรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียนเป็นลักษณะที่ผู้บริหารมีเป็นลำดับสุดท้าย ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและให้ความสำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและตามสภาพบริบทของโรงเรียนให้มากขึ้น สนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียน

8.1.2 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานและด้านการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาและทักษะด้านดิจิทัล ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูตระหนักถึงความสำคัญของการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานและด้านการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาและทักษะด้านดิจิทัลการพัฒนาผู้เรียน

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและให้ความสำคัญกับการมุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การนิเทศและประเมินผลการศึกษาการจัดบรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียน มีการจัดตั้งคณะทำงานได้อย่างเหมาะสมกับงาน โดยคำนึงถึงความสามารถและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

8.2.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้บุคลากรใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนการสอน และควรมีทักษะการสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาและทักษะด้านดิจิทัล ในการติดต่อประสานงานระหว่างบุคคลหรือหน่วยงาน

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 ควรศึกษารูปแบบภาวะผู้นำที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงการพัฒนาศักยภาพด้านการปฏิบัติงานของครู

8.3.2 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตร โดยมุ่งเน้นด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์บรรลุผลตามเป้าหมาย

8.3.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ในโรงเรียนในสังกัดอื่น หรือเขตพื้นที่อื่น ๆ เพื่อนำไปพัฒนา และปรับปรุงรูปแบบการทำงานของบุคลากร

8.3.4 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดบรรยากาศที่ดีในสถานศึกษากับการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21

9. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). **คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (รสป.).

- กฤษณา วิเชียรวารี. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- ชื่นกมล ประสาทร์, อมรรัตน์ สนั่นเสียง. (2560). การศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะครู กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปิยพร บุญใบ. (2563) . ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษา สกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภูมิภาควัจฉ์ ภูมิพงศ์คชศร. (2563). การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21. วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 3(3). 591-600.
- มนัส ทวีกัน. (2561). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เลิศสุขุม ปังสุด. (2565). แนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย. 4(3). 57-74.
- สมจิตร เจริญกร. (2561). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในองค์กร. *Journal of Roi Kaensarn Academi*. 3(2). 1-16.
- Adams, D., Raman Kutty, G. & Mohd Zabidi, Z. (2017). *Educational Leadership for the 21st Century*. International Online Journal of Educational Leadership. 1(1). 1-4.
- Kyriacou, Chris. (2012). *Essential Teaching Skills*. China : Printing International Ltd.
- MacNeill, N. and others. (2003). *Beyond instructional leadership: towards pedagogic leadership*. Paper submitted for presentation at the 2003 annual conference for the Australian Association for Research in Education : Auckland.

10. คำขอบคุณ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ดร.สันติ อุณจะนำ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้แนวคิดวิธีการ คำแนะนำ และ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้คำปรึกษาความรู้ และประสบการณ์ในการพัฒนางานวิจัยในครั้งนี้ และ กรุณาตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาและความเที่ยงตรงของเครื่องมือและสถิติที่ใช้ในการวิจัยมา ขอขอบคุณเพื่อร่วมงาน ตลอดจนทุกท่านที่เกี่ยวข้องซึ่งมิได้กล่าวนาม กราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย